

tyder dog paa, at Sukkerroedyrkingen ikke betaler sig. Imidlertid naaedes en Overenskomst, men jeg er vis paa, at, naar der nu kommer en lille Smule Opgang i Hvedepriserne, saa ville de gaa fra Roedyrkingen over hele Linien. Spørgsmaalet er altsaa, om man staar sig bedst ved at lade Pengene gaa ud af Landet og indføre Sukkeret samt lade alle Maskiner og Fabrikker ligge ubenyttede og lade den Arbejdskraft, som er anvendt til Sukkerroedyrkingen, ligge brak, eller om man skal vedblive med Sukkerroedyrkingen. Jeg tror, at det vilde være det heldigste, om man kunde vedligeholde Dyrkingen; men der er stor Fare for, at det ikke kan lade sig gøre. Imidlertid indrømmer jeg, at den højtærede Minister har nogen Ret i, at man maa løse dette Spørgsmaal sammen med Toldloven. Men selv om vi nu fik en Nedsættelse paa 600,000 Kr., ser jeg ikke, at det var nødvendigt, at lægge det paa Tolden; thi den Nedsættelse kommer jo hele Befolkningen til gode. Det er da begribeligt, at naar Udførselspræmien er 1,13 Kr., saa faar Befolkningen Sukkeret saa meget billigere, og hele Befolkningen har Fordel af disse 600,000 Kr., selv om maaske en Smule gaar til Mellemhandlerne. Paa Grund af den tyske og franske Udførselspræmie, er det en Selvfølge, at hele vor Sukkeravl usurperes paa den Maade ved Udførselspræmien, hvorved Sukkeret baade paa vort eget og det fremmede Marked bliver meget billigere. Jeg kan ikke se andet, end at dette Lovforslag er fuldt retfærdigt. Jeg kan ikke se andet, end, at det vilde være godt at faa en Kommission til at drøfte dette Spørgsmaal, deri er jeg enig med det ærede Medlem for Esbjerg. Det ærede Medlem tog det meget let, men jeg skulde virkelig ikke have noget imod, at man nedsatte en Kommission til at drøfte dette Spørgsmaal. De Herrer tage fejl, naar de tale om de rige Øer. De ere ikke rige, de have store Udgifter, de have det største Hartkorn, der ligger nogetsteds her i Danmark, og det er kun faa Aar siden, at de kun vare Fæstere, saa de have ikke gamle Formuer. Tillige har man paa Øerne været meget uheldig stillet med Hensyn til at faa Vandet bort fra Jorderne. Paa Langeland havde man

det f. Eks. ganske anderledes. Der var der et kuperet Terrain, ved hvilket Vandet fandt naturligt Afløb, men her har man med stor Bekostning maattet gaa til at faa Vandforholdene regulerede. Bearbejdelsen af Jorden har ikke kunnet finde Sted, saa længe Jorden ikke blev ordentlig drænet; men jeg paastaar, at det er sket med saa store Bekostningerne, at Øerne ikke have nogen Fordel fremfor de andre Landsdele. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Johannsen): I Modsætning til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), der paastod, at Sukkerroedyrkingen er beskyttet, mener jeg, at det er Industrien og ikke Roedyrkingen, der er beskyttet. Der betales efter min Mening 71 Kr. pr. Tønde Land, der er dyrket med Sukkerroer. Statistisk er det oplyst, at der i Finansaaret 1896—97 er betalt 1,701,344 Kr. i Afgift af Roesukker, og da det ærede Medlem selv har opgivet, at 24,000 Tdr. Land ere dyrkede med Sukkerroer, bliver det netop 71 Kr. pr. Td. Land. Nu vil det ærede Medlem maaske sige, at Industrien bærer en Del af disse Udgifter, men om den Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ Øre, som Industrien har, er det jo oplyst, at den forsvinder derved, at det andet og tredje Produkt er beskattet lige saa højt som det første Produkt, lige som der ogsaa af Hjælpemidlerne, Kul, Olje, Maskiner osv. betales Told. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at Roedyrkingen er beskyttet fremfor nogen anden Landbrugsvirksomhed. Roedyrkingen er ikke beskyttet, men beskattet.

Bluhme: Maa jeg over for den ærede Ordfører sige, at naar han paastaar, at Roesukkerdyrkerne ere beskattede — enten det nu er 30 eller 70 Kr. pr. Tønde Land, han regner med — maa vi lægge Mærke til, at disse Penge betale Konsumenterne, ikke Jordbrugerne. Dersom vi ikke havde Told, ikke Beskyttelse paa Sukkeret, vilde vi have Sukkeret lige saa billigt som i England — der koster Sukkeret 11—12 Øre pr. Pd. — og det vilde være en uhyre stor Fordel ikke alene for dem, der drikke